Lietas Nr. C32197716
Lietas arhīva Nr. C-0515-17/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 22.februārī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Anna Mihailova
ar sekretāri Madaru Smeķi,
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/, atbildētājas pārstāvei zvērinātai advokātei uz pilnvara un ordera pamata Jeļenai Alfējevai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AAS Seesam Insurance Latvijas filiāle prasībā pret SIA "M 6" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja AAS Seesam Insurance Latvijas filiāle cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju SIA "M 6" par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Civillikuma 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 14.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 15.pantu, lūdz tiesu piedzīt SIA "M6" par labu AAS Seesam Insurance AS Latvijas filiāle zaudējumus 8 165,06 *euro,* likumiskos procentus 274,40 *euro*, kopā 8 439,46 *euro*, ka arī visus tiesāšanas izdevumus un noteikt tiesības prasītājam par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 24.aprīlī starp Prasītāju un Loaven Trading Limited tika noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums un izsniegta polise 10/000/0443/07, uz kuras pamata bija apdrošināts dzīvoklis adresē /adrese A/. Polises darbības termiņš bija no 2007.gada 24.aprīļa līdz 2008.gada 23.aprīlim. 2007.gada 12.oktobrī Dzīvoklis bija applūdināts, par ko mājas apsaimniekotājs sastādīja aktu. Dzīvokļa appludināšanas cēlonis bija apkures sistēmas caurules plīsums dzīvoklī Nr.52, kas pieder Atbildētājam. Apdrošinājuma ņēmējs iesniedza Prasītājam pieteikumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, remonta tāmi un Prasītājs akceptēja apdrošināšanas atlīdzības izmaksu Ls5653,40, kas pēc konvertācijas eiro valūtā ir 8 044,06 *euro*.

Dzīvokļa Nr. 52 īpašnieks uz saliešanas dienu bija Atbildētājs. Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 31.12.2010) 15.pants nosaka, "Dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai, ja tāda ir nodibināta, un nekustamā īpašuma bojāšanu atbild civiltiesiskajā, sabiedrības statūtos vai savstarpējā līgumā noteiktajā kārtībā." Dzīvokļa īpašumu likuma 14.pants nosaka, Dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā. Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.pantu Apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim.

Atsaucoties uz Civillikuma 1635.pantu, prasītāja norāda, ka ar aktu ir konstatēta avārija, kuras dēļ bija applūdināts apdrošinātais dzīvoklis, notika dzīvoklī Nr.52 un par zaudējumiem, nodarītiem sakarā ar lokālas caurules plīsumu, ir atbildīgs dzīvokļa Nr.52 īpašnieks. Atbildētājam, kā dzīvokļa īpašniekam, bija pienākums sekot, lai viņa dzīvoklī esošas komunikācijas būtu laba tehniskā kārtībā un ātri novērst avārijas sekas, lai neapplūdinātu kaimiņa dzīvokli. Attiecīgi saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.pantu, Civillikuma 1779.pantu, atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam zaudējumu. Atbildētājs vairākas reizes bija aicināts labprātīgi atlīdzināt nodarīto zaudējumu regresa kartībā, bet aicinājumi bija ignorēti.

Atsaucoties uz Civillikuma 1757., 1765.pantu, prasītāja lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus no pamatparāda summas 8044,06 *euro* par laika periodu no 2015.gada 18. jūnija līdz 2016.gada 13. janvārim, par 208 dienām - 274,40 *euro*.

Tā kā Atbildētājs nesedza Prasītājam zaudējumus labprātīgi, Prasītājs atbilstoši Sadarbības līguma Nr.01767-10-14A nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai, ir pilnvarojis SIA "Juliānus Inkasso Latvija" iekasēt no Atbildētājas iepriekš minētos zaudējumus tiesas ceļā, līdz ar ko Prasītājam rādījās papildus zaudējumi fiksētās maksas 121 *euro* (fiksētā maksa 100 + PVN 21% *euro* 21) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana utt.). Ņemot vērā minēto, Prasītājs uzskata, ka Atbildētājas pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet arī zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas administrēšanu tiesvedības procesā. Prasītāja uzskata, ka minētie izdevumi ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas tai radušies.

Par minēto prasību atbildētāja iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt, ņemot vērā, ka prasības pieteikumā aprakstītais gadījums -appludināšana no Atbildētājam piederošā dzīvokļa Nr.52, /adrese/7.gadā nav noticis vispār.

Arī pamatojoties uz prasības pieteikumā sniegtajiem apgalvojumiem un tā pielikumiem, ir secināms, ka Prasītāja prasības pamatojums, pierādījumi ir apšaubāmi, pretrunīgi, neveido loģisko ķēdi un viennozīmīgi neļauj pārliecināties par to, ka dzīvoklis Nr.41 tika bojāts appludināšanas rezultātā, ka appludināšanas iemesls ir saistīts ar dzīvokli Nr.52, kā arī Prasītājs kā apdrošinātājs ar izmaksātajām naudas summām sedz kaut kādus reālos zaudējumus.

Judikatūrā vispārēji ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1)tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2)zaudējumu esamība; 3)cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Atbildētāja uzskata, ka, atsaucoties uz Civillikuma 1779.pantu, Prasītājs nav norādījis uz prettiesisku darbību vai bezdarbību, kā rezultātā ir notikusi zaudējumu nodarīšana, kā arī no kā izriet tās cēloņsakarība ar nodarītajiem zaudējumiem.

Paskaidrojumos norādīts, ka Prasītājs pamato savas tiesības celt šo prasību ar to, ka saskaņā ar likuma Par apdrošināšanas līgumu 40.pantu ir pārņēmis apdrošinātā tiesības, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu.

Apdrošināšanas līguma noslēgšanu Prasītājs pamato ar izsniegto apdrošināšanas polisi, kuras kopija ir pievienota prasības pieteikumam. No šīs kopijas izriet, ka apdrošinājuma ņēmējs un apdrošinātais ir Kiprā reģistrētais uzņēmums Loaven Trading Limited Ltd. Bet apdrošināšanas atlīdzība saskaņā ar prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem ir izmaksāta SIA "V-3", kas nav apdrošināšanas līguma dalībnieks. Arī no Zaudējumu noregulēšanas protokola Nr. 10-07-0106, kura kopija ir pievienota prasības pieteikumam, izriet, ka tiesības Prasītājam atgūt no vainīgā kompensāciju par nodarītajiem zaudējumiem apdrošināšanas atlīdzības apmērā nodod Loaven Trading Limited Ltd un Rietumu banka, bet ne persona, kurai veikts maksājums SIA "V-3".

No prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem nav vispār skaidrs, kam nodarīti zaudējumi un kāpēc apdrošināšanas atlīdzība ir izmaksāta SIA "V-3".

Likuma Par apdrošināšanas līgumu 40.panta pirmā daļa paredz, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Iespējams, ka SIA "V-3" ir dzīvokļa Nr.41 īpašnieks. Tomēr, tad uzņēmumam Loaven Trading Limited Ltd, ja tas nav bijis apdrošinātā dzīvokļa īpašnieks - tas ir persona, kurai ar apdrošinātā dzīvokļa bojājumiem varēja tikt nodarīti zaudējumi, vispār nav bijusi apdrošināma interese (tas ir, interese neciest zaudējumus, iestājoties apdrošinātajam riskam, sk. likuma Par apdrošināšanas līgumu 1.pantu). Apdrošināmai interesei neesot, apdrošināšanas līgums nav spēkā (sk. likuma Par apdrošināšanas līgumu 10.pantu). Tādējādi arī likuma Par apdrošināšanas līguma 40.pantā paredzētais, kā pamatojums prasījuma tiesību pārņemšanai nevar tikt piemērots.

Dzīvokļa appludināšanas faktu apliecina tikai SIA "V-3" un SIA "Vesta Nekustamie īpašumi" pārstāvju parakstītais akts, kas satur norādi, ka ūdens noplūde notika no dzīvokļa Nr. 52, tajā esošās apkures sistēmas caurules plīsuma rezultātā.

Tomēr aktā nav norādes uz to, kādā veidā šis fakts ir konstatēts, kā arī vai šo konstatāciju ir veikuši attiecīgi speciālisti. Savukārt dzīvokļa Nr.52 apsekošanas rezultātu fiksējošs dokuments nav sastādīts.

Sniedzot skaidrojumu uz atbildi uz pretenziju, Prasītāja pārstāvis ir norādījis uz to, ka apdrošinātājam nav tiesību regulēt aktu sastādīšanas kārtību un ka Atbildētājam pašam jāvēršas pie dzīvojamās mājas pārvaldnieka. Atbildētāja uzskata, ka tas nav pamatots ar spēkā esošajām tiesību normām. Tieši pretēji - personai, kas izvirza prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, kuru vēlas uzturēt tiesā, ir jāiesniedz visi nepieciešamie pierādījumi par to, ka par zaudējumiem atbildīga persona ir tā, kurai prasība ir adresēta. Tikai zaudējumu fakts, kurš gan arī ir jāpierāda, nevar būt par pamatu uzskatīt zaudējumu atlīdzināšanas prasību par pamatotu.

Turklāt minēto aktu ir parakstījuši SIA "V-3" pārstāvis un SIA "Vesta Nekustamie īpašumi" pārstāvis /pers. K/. Kā ir redzams no pievienotās izdrukas par komercreģistra datiem, /pers. K/ nekad nav bijis persona ar paraksta tiesībām no SIA "Vesta Nekustamie īpašumi". Tāpat nav vispār iesniegti nekādi pierādījumi tam, ka SIA "Vesta Nekustamie īpašumi" vispār 2007.gadā ir bijis mājas /adrese/ pārvaldītājs (apsaimniekotājs).

Turklāt šo aktu, spriežot pēc atzīmes uz tā, Prasītājs ir saņēmis tikai 2008.gada 19.februārī - kaut arī šis akts datēts ar 2007.gada 12.oktobri. Likuma Par apdrošināšanas līgumu 21.pants paredz apdrošinātā pienākumu paziņot visu informāciju un iesniegt visus dokumentus par notikušo iespējamo apdrošināšanas gadījumu apdrošinātājam, nekavējoties tiklīdz tas ir iespējams. Novēloti iesniegto dokumentu informācija tādējādi ir apšaubāma.

Pat pats appludināšanas fakts no konkrētā dzīvokļa nevar būt par pierādījumu šā dzīvokļa īpašnieka prettiesiskais rīcībai, jo saskaņā ar Civillikuma 1774.pantu nejaušs zaudējums nevienam nav jāatlīdzina. Tāpat ir iespējams, ka par appludināšanu var būt atbildīgs dzīvojamās mājas pārvaldnieks, ja tas atbilstoši nav nodrošinājis likumā vai pārvaldīšanas līgumā noteikto saistību izpildi. Tādējādi pārvaldnieks šajā ziņā ir ieinteresēta persona un tikai tās apliecinājumu par appludināšanas faktu nevar uzskatīt par ticamu. Appludināšanai var būt arī citi iemesli.

Prasības pieteikumam pievienoti dokumenti par ūdens noplūdes rezultātā dzīvokļiem nodarītajiem bojājumiem, kā arī dzīvokļu īpašnieku nodarītajiem zaudējumiem nav pienācīgi apliecina zaudējumu apmēru un cēloņsakarību ar Atbildētāja prettiesisko rīcību. Zaudējumu novērtēšanā nav piedalījušās neatkarīgas personas, tas notika Atbildētāja pārstāvjiem klāt neesot.

Ir iesniegtas divas tāmju kopijas - viena ir ar labojumiem, otrā bez labojumiem. Pierādījumi par veikto remontu nav iesniegti. Pamatojoties uz judikatūru, ja remonts nav veikts, pie zaudējumiem nav pieskaitāmi PVN un sociālās apdrošināšanas iemaksas, kas gan ir iekļautas abās iesniegtajās tāmēs. Turklāt viena tāme, kas satur ar roku veiktos labojumus, nav vispār parakstīta, bet uz otrās tāmes ir būvinženiera parasts, bet tā ir datēta ar 2007.gada 21.decembri, savukārt appludināšanas datums, kā arī appludināšanas apstākļi, saistībā ar ko veikts aprēķins, nav norādīti.

Papildus minētajam, jāatzīmē, ka bojājumu lokalizācija, uz kuru prasītāja norāda savās pretenzijās, lai būtu pamats atzīt tieši dzīvokļa Nr.52 īpašnieka atbildību, ir apšaubāma.

Uz Prasītāja nekonsekvento rīcību norāda tas, ka iepriekš 2015.gadā izvirzītās Atbildētājam pretenzijas satur informāciju, kas kopumā atšķirtas no informācijas, kas ir sniegta prasības pieteikumā. Iepriekš Prasītājs ir uzskatījis, ka 2007.gadā ir notikuši divi appludināšanas gadījumi, par kuriem vainojams Atbildētājs, bet prasība ir celta tikai par vienu no tiem.

Prasītājs arī ir pievienojis prasības pieteikumam tikai daļu no dokumentiem, kas veido saraksti starp Prasītāju un Atbildētāju. Atbildētājs šiem paskaidrojumiem pievieno visu sarakstes dokumentu kopijas.

Vispārēji nav un nevar būt nekāds pamatojums procentu piedziņai par neesošu prasību. Tomēr jebkurā gadījumā arī konstatējams, ka procentu piedziņai nav pamata, jo parādnieka nokavējumu šajā situācijā nevar atzīt, ņemot vērā Civillikuma 1656.pantā paredzēto.

Vispirms jāmin, ka visi dokumenti, kas ir pievienoti prasības pieteikumam, ir paša Prasītāja saņemtie vai sastādīti dokumenti un nekāda dokumentu izprasīšana, uz kuru atsaucas Prasītājs prasības pieteikuma kā pamatojumu izdevumiem par juridisko palīdzību, nebija veikta.

Tāpat atbildētāja uzskata, ka Prasītāja iesniegtie dokumenti satur pretrunīgu informāciju.

Proti, Prasītājs ir pievienojis prasības pieteikumam ar 2014.gadu datētā Sadarbības līguma Nr.01768-1 OMA kopiju, ar ko tiek pamatota izdevumu apmaksa Prasītāja pārstāvim, tomēr, Faktūrrēķina kopijā Nr.16415, kura arī ir pievienota prasības pieteikumam, ir norādīts, ka tiesvedības pakalpojumi ir sniegti saskaņā ar līgumu 00910-10-08, 03.10.2008.

Savukārt, kā pamatojums veiktajam maksājumam par to, prasības pieteikumam ir pievienota 2016.gada 20.janvāra maksājuma uzdevuma Nr.25018 kopija, kur redzams, ka maksājumu Prasītajā pārstāvim veica AAS Balta - ne Prasītājs, bet summa nesakrīt ar akti norādīto.

Papildus atbildētāja vērš tiesas uzmanību tam, ka prasības pieteikums satur daudz neprecizitāšu (piem., apdrošināšanas polises darbības laiks utt) un tas datēts ar 2015.gada janvāri.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve uzturēja prasību, pamatojoties uz tajā izklāstītajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida paskaidrojumus, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Kā redzams no lietas materiāliem 2007.gada 24.aprīlī starp apdrošināšanas AS „Seesam Latvia" (no 2011.gada 31.oktobra Seesam Insurance AS Latvijas filiāle) un Loaven Trading Limited Ltd. kā apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināto noslēgts apdrošināšanas līgums, apdrošināšanas polise Nr.10/000/0443/07 par dzīvokļu, tai skaitā, /adrese/, apdrošināšanu pret uguns, zibens, lidaparāti, eksplozija, vētra, krusa, ūdens, apkures un kanalizācijas sistēmas avārijas, zādzības ar ielaušanos, laupīšana, vandālisms pēc ielaušanās, risku *(lietas 22. – 23.lapa)*.

2007.gada 12.oktobrī /adrese/, notikusi ūdens noplūde, kā rezultātā dzīvoklī tika bojāts ozolkoka parkets aptuveni 40,6 kvm platībā un griesti virs dzīvojamās istabas, par ko 2007.gada 12.oktobrī tika sastādīts akts *(lietas 24.lapa)*.

No minētā akta redzams, ka telpu appludināšanas cēlonis ir apkures sistēmas caurules plīsums dzīvoklī Nr.52, kas pieder SIA "M6" un tā rezultātā ir appludināts dzīvoklis Nr.41.

Pamatojoties uz apdrošināšanas ņēmējas 2007.gada 15.oktobra prasības pieteikumu *(lietas 25.lapa)*, 2007.gada 12.oktobrī sastādīto aktu Nr.9 sakarā ar notikušo negadījumu, būvinženiera /pers. O/ 2007.gada 21.decembra tāmi remontdarbiem pēc dzīvokļa nopludināšanas *(lietas 26.-27.lapa)*, zaudējumu noregulēšanas protokolu Nr.10-07-0106 *(lietas 28.lapa)* un 2008.gada 12.maija apdrošināšanas atlīdzības izmaksas aktu *(lietas 29.lapa)*, prasītāja 2008.gada 12.maijā izmaksāja SIA "V8-3" apdrošināšanas atlīdzību Ls5653,40 apmērā *(lietas 30.lapa)*.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/redzams, ka uz apdrošināšanas negadījuma dienu dzīvokļa /adrese B/ īpašniece bija atbildētāja SIA "M6" *(lietas 31.-33.lapa)*.

Starp pusēm pastāv strīds par to, vai atbildētāja ir atbildīga par zaudējumiem izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā.

Tiesa uzskata, ka prasītāja ir pierādījusi priekšnoteikumus zaudējumu piedziņai.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Civillikuma 1770.pantā noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu un piedziņas pamati ir sekojoši: 1)tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība vai bezdarbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2)zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību vai bezdarbību *(K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209.lpp.)*.

Civilprocesa likuma 10.pants noteic, ka puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.pants paredz pušu pienākumu pierādīt faktus, uz kuriem tās pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam iebildumu pamatotība.

Atbilstoši likuma par „Par dzīvokļa īpašumu*" (likuma redakcijā no 01.05.2004. līdz 31.12.2009.)* 15.pantam par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem atbild dzīvokļa īpašnieks.

Savukārt, Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar likumu „Par dzīvokļa īpašumu" 2.panta pirmo daļu (*redakcijā, kas bija spēkā uz 2007.gada 12.oktobri*) atsevišķais īpašums ir daudzdzīvokļu mājā esoša no pārējās mājas daļas nošķirta telpa vai telpu komplekss, kas kā dzīvoklis, neapdzīvojamā telpa vai mākslinieka darbnīca ir iezīmēts mājas inventarizācijas plānā un kam ir piederīgas tā sienas, iekšējās starpsienas, griesti, grīdas, to apdare, logi, durvis, caurules, dūmvadi, vadu (komunikāciju) daļas un citu ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītu elementu daļas, visi uzlabojumi, kas atrodas telpas vai telpu kompleksa robežās, kā arī ārpus dzīvokļa esošās un ar to funkcionāli saistītās palīgtelpas un palīgēkas, ko īpašnieks ieguvis likumā paredzētajā kārtībā.

Ievērojot to, ka ūdens noplūdes cēlonis atrodas atsevišķā, no pārējās mājas daļas nodalītā īpašuma robežās esošā konstrukcijā un tas neietilpst kopīpašuma daļā, atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece noplūdes brīdī bija atbildīga par komunikāciju uzturēšanu, tai skaitā, arī apkures sistēmas cauruļu uzturēšanu, kas atrodas tās dzīvoklī, kā arī par to bojājumu rezultātā nodarītiem zaudējumiem.

Tiesas ieskatā atbildētājas rīcības prettiesiskums izpaužas tajā, ka atbildētāja nav veikusi tādus pasākumus, kas novērstu ūdens noplūdi no apkures sistēmas caurulēm, tādējādi radot zaudējumus stāvu zemāk esošajam īpašumam.

Tiesa uzskata, ka zaudējumu esamību un to konkrēto apmēru apstiprina 2007.gada 12.oktobra akts, Tāme remontdarbiem pēc dzīvokļa nopludināšanas, no kuras redzams, ka zaudējumi apdrošinātajam īpašumam sastāda Ls7766,05, kas pēc tās labojumiem un zaudējumu noregulēšanas protokola sastādīšanas samazināta līdz Ls6153,40, no kuras vēl atrēķināts pašrisks Ls500 apmērā *(lietas 24., 26.-27., 28.lapa)*.

Prasītāja, kā apdrošinātāja, jau pirms apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanas, atbilstoši likuma prasībām ir izvērtējusi nodarīto zaudējumu apjomu, kas nepārprotami ir saistīts ar izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības apmēru. Tādējādi ir pierādīts arī cēloniskais sakars ar atbildētājas neattaisnojamu darbību – apkures sistēmas cauruļu neuzturēšanu drošā tehniskā stāvoklī.

Atbildētājas paskaidrojumos norādītie iebildumi, ka tās pārstāvis nebija aicināts piedalīties avārijas seku apsekošanā un akta sastādīšanā par radītajiem zaudējumiem, vērtējami kritiski, jo nevienā normatīvajā aktā nav noteikts prasītāja pienākums iesaistīt atbildētāju kaitējuma seku apsekošanā.

Turklāt, ņemot vērā, ka 2007.gada 12.oktobra aktā konstatēta dzīvokļa /adrese C/, griestu saliešana, loģisks ir secinājums, ka apliešana notikusi no stāvu augstāk esošā dzīvokļa. Ja atbildētājas ieskatā apliešana notikusi cita iemesla dēļ, tai saskaņā ar minētajām procesuālajām normām tiesai bija jāiesniedz attiecīgi pierādījumi.

Turklāt atbildētāja nav iesniegusi savus pierādījumus, kas atspēkotu prasītājas iesniegtos pierādījumus, likumā noteiktā kārtībā nevienu no prasītājas iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem nav apstrīdējusi, nav lūgusi noteikt lietā tehnisko ekspertīzi.

Tāpat atbildētāja savos paskaidrojumos norāda, ka nav iesniegti pierādījumi tam, ka SIA "Vesetas nekustamie īpašumi" vispār 2007.gadā bijusi mājas, /adrese/, apsaimniekotāja. Tomēr, tai pašā laikā, atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka minētās mājas apsaimniekotājs ir bijis kāds cits. Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem, un tieši, 2007.gada 12.oktobra aktu ir pastiprināts, ka nama /adrese/, apsaimniekotājs uz 2007.gada 12.oktobri bija SIA "Vesetas nekustamie īpašumi". Turklāt arī no atbildētājas iesniegtās izdrukas *(lietas 66.-67.lapa)* redzams, ka SIA "Vesetas nekustamie īpašumi" reģistrētā darbība bijusi – Nekustamā īpašuma pārvaldīšana.

Tāpat bez ievērības, tiesas ieskatā, atstājams atbildētājas norādītais, ka apsaimniekotāja pārstāvis /pers. K/ nekad nav bijis SIA "Veseta Nekustamie īpašumi" persona ar paraksta tiesībām, jo neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu mājas apsaimniekotājam par pārvaldnieku vai savu pārstāvi iecelt personu, kurai ir paraksta tiesības šajā sabiedrībā.

Tāpat nepamatots, tiesas ieskatā, ir atbildētājas apgalvojums, ka 2007.gada 12.oktobra aktu, iesniedzot apdrošinātājam 2008.gada 19.februārī, ir pārkāptas likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 21.panta nosacījumi. Tiesa uzskata, ka akta iesniegšana līdz lēmuma pieņemšanai par atlīdzības izmaksu, nav atzīstama par novēlotu, secīgi nav pamata uzskatīt, ka akts vērtējams kā apšaubāms.

Savukārt aktā pie parakstu sadaļas norādītais SIA "V-3", tiesas ieskatā, vērtējams kā pārrakstīšanās kļūda, ko apliecina SIA "V8-3" zīmogs un valdes locekles paraksts. Tādējādi tiesa uzskata, ka no akta satura vienozīmīgi ir secināms, ka tā sastādīšanā un parakstīšanā ir piedalījies SIA "V8-3"

pārstāvis, savukārt SIA "V8-3" ir dzīvokļa /adrese C/, īpašnieks. Līdz ar to tiesa uzskata, ka pieļautā pārrakstīšanas kļūda nav atzīstama par tik būtisku, kas liktu apšaubīt sastādītā akta spēkā esamību. Savukārt no akta satura nepārprotami izriet, ka zaudējumi nodarīti SIA "V8 – 3", kas ir dzīvokļa /adrese C/, īpašniece.

Attiecībā par atbildētājas norādīto, ka apdrošināšanas atlīdzību izmaksājot SIA "V8-3", kā zaudējumus cietušā dzīvokļa īpašniekam, nevis Loaven Trading Limited Ltd, ja tā nav bijusi apdrošinātā dzīvokļa īpašniece, tas ir, tai nav bijusi apdrošināma interese, tad likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta izpratnē prasītāja nevar tikt atzīta par prasījuma tiesību pārņēmēju, tiesa konstatē tālāk norādīto.

Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmā daļa nosaka, ka Apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, [..].

Kā redzams no 2007.gada 24.aprīlī starp apdrošināšanas AS „Seesam Latvia" (no 2011.gada 31.oktobra Seesam Insurance AS Latvijas filiāle) un Loaven Trading Limited Ltd., kā apdrošinājuma ņēmēju noslēgtā apdrošināšanas līguma, apdrošināšanas polises Nr.10/000/0443/07, apdrošinātais tajā ir norādīts Loaven Trading Limited Ltd. Tāpat polisē norādīts, ka pirmtiesība uz apdrošināšanas atlīdzību neizpildīto kredīta saistību apjomā pieder AS Rietumu Banka.

No Zaudējumu noregulēšanas protokola redzams, ka Loaven Trading Limited Ltd., kā apdrošinātais, AS "Rietumu banka" un AAS "Seesam Latvia" ir vienojušies, ka apdrošināšanas atlīdzība tiek izmaksāta SIA "V8-3" uz protokolā norādīto kontu.

Ņemot vērā zaudējumu noregulēšanas protokolu, tiesa uzskata, ka tā parakstītājas ir vienojušās par izmaksājamās atlīdzības kārtību, kam ir piekritusi apdrošinātā persona. Izskatot lietu netika iegūti pierādījumi, ka minētais protokols ir atcelts vai atzīts par spēkā neesošu. Tāpat tiesa uzskata, ka vienojoties par atlīdzības izmaksu SIA "V8 – 3" nekādā veidā netiek aizskartas vai kā citādi pārkāptas atbildētājas intereses. Līdz ar to prasītāja pamatoti, pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu ir cēlusi prasību tiesā.

Tāpat tiesa ņem vērā atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka saņemot pretenzijas no prasītājas tajās tika norādīts uz diviem appludināšanas gadījumiem, bet prasība ir celta par vienu no tiem. Tomēr, tiesas ieskatā, prasītājas izvēle celt prasību par vienu no appludināšanas gadījumiem, nekādā veidā nenorāda uz prasītājas nekonsekvento rīcību, jo prasītājas pienākums nav vienlaicīgi celt prasību par abiem appludināšanas gadījumiem vienlaicīgi.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus - fiksēto maksu par zaudējumu lietas administrēšanu 121 *euro*, norādot, ka tā kā atbildētāja nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītāja atbilstoši Sadarbības līguma nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojis SIA„Julianus Inkaso Latvija" iekasēt no atbildētāja zaudējumus, līdz ar ko prasītājam radušies zaudējumi par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, tas ir, par nepieciešamo dokumentu izprasīšanu un to apkopošanu, prasības pieteikuma sagatavošanu, nosūtīšanu utt.

No SIA „Julianus Inkasso Latvija" 2016.gada 13.janvāra faktūrrēķina Nr.16415 *(lietas 20.lapa)* redzams, ka tas ir izrakstīts prasītājai par summu 1210 *euro* apmērā. Tomēr pierādījumi, ka šis rēķins ticis apmaksāts, lietas materiālos nav iesniegti.

Turklāt tiesa uzskata, ka prasītāja nav pierādījis minētās summas apmēru un tiesisko pamatu šīs summas piedziņai, jo lietas materiālos neatrodas minētās summas aprēķins, proti, kādi administrēšanas izdevumi ietilpst šajā naudas summā. Tādejādi prasītāja nav pierādījusi ne minētās summas piedziņas apmēru, ne tiesisko pamatu, līdz ar ko prasījums par zaudējumu 121 *euro* piedziņu ir noraidāms.

Tāpat prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus 274,40 *euro* par parāda samaksas kavējumu par laika periodu no 2015.gada 18.jūnija līdz 2016.gada 13.janvārim.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Savukārt Civillikuma 1765.panta pirmā daļa nosaka, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja pretenzijā atbildētājam ir noteikusi zaudējumu samaksas termiņu līdz 2015.gada 27.maijam *(lietas 36.lapa)*, bet atbildētāja samaksu nav veikusi, tādējādi tiesa uzskata, ka ir iestājies parādnieka nokavējums (Civillikuma 1652.panta 3.punkts), kura sekas ir pienākums maksāt Civillikuma 1759.panta 1.punktā paredzētos likumiskos nokavējuma procentus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 274,40 *euro* apmērā, kurus prasītāja aprēķinājusi par laika periodu no 2015.gada 18.jūnija līdz 2016.gada 13.janvārim.

Ņemot vērā minēto tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no SIA „M 6" par labu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle zaudējumus 8044,06 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2015.gada 8.jūnija līdz 2016.gada 13.janvārim 274,40 *euro*, bet noraidot prasību daļā par administrēšanas izdevumu 121 *euro* apmērā piedziņu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Ievērojot minēto, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 557,84 *euro* apmērā un samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,73 *euro* apmērā piedzenami no atbildētājas par labu valstij, jo ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda 8,43 *euro (lietas 2.lapa),* bet prasītāja, iesniedzot prasību tiesā, samaksājusi 4,70 *euro*.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās piedzenamās summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu spriedumā nosakāms tā labprātīgas izpildes termiņš – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji AAS Seesam Insurance Latvijas filiāle prasību pret SIA "M 6" par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no SIA „M 6", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, zaudējumus 8044,06 *euro* (astoņi tūkstoši četrdesmit četri *euro* un 06 centi), likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2015.gada 8.jūnija līdz 2016.gada 13.janvārim 274,40 *euro* (divi simti septiņdesmit četri *euro* un 40 centi), samaksātos tiesas izdevumus -

valsts nodevu 557,84 *euro* (pieci simti piecdesmit septiņi *euro* un 84 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro (četri *euro* un 70 centi), kopā piedzenot 8881 *euro* (astoņi tūkstoši astoņi simti astoņdesmit viens *euro*).

Atzīt Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no SIA „M 6", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas 8044,06 *euro* (astoņi tūkstoši četrdesmit četri *euro* un 06 centi) par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noraidīt prasību daļā par administrēšanas izdevumu 121 *euro* apmērā piedziņu.

Piedzīt no SIA „M 6", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,73 *euro* (trīs *euro* un 73 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami:
saņēmējs - Tiesu administrācija,
konta Nr. - LV51TREL2190458019000,
NMR 90001672316,
saņēmēja iestāde - Valsts kase, kods - TRELLV 22.

Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams no 2017.gada 10.marta.

Tiesnese Anna Mihailova